

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14 sierpnia 1877.

66.

Ustawa z dnia 19 lipca 1877,

o środkach zaradczych przeciwko nieuczciwemu postępowaniu przy umowach o pożyczki.

(Obowiązująca w królestwach galicyjskiem i łodomeryjskiem z wielkiem księstwem krakowskiem i w księstwie buko-
wińskiem.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowie co następuje:

§. 1.

Kto udzielając kredytu, umawia się z przyjmującym takowy o warunki, o których mu wiadomo, że przesadnością korzyści, dającemu kredyt przyznanych, sprowadzić muszą na przymującego kredyt, zgubę jego pod względem gospodarskim, lub do niej się przyczynić i że tej ich własności przyjmujący kredyt z powodu słabości rozumu, braku doświadczenia lub wzburzonego umysłu dostrzedz nie może, karany będzie aresztem od jednego aż do sześciu miesięcy lub grzywnami od 100 aż do 1000 złotych.

W razie ponownego osądzenia, lub jeżeli interesami tego rodzaju trudni się z rzemiosła, skazany być może na areszt aż do dwóch lat.

Toż samo tyczy się tego, który we własnem imieniu dochodzi lub przymusowo ściąga wierzytelności, o których mu wiadomo, że powstały w sposób wyżej namieniony, po terminie, w którym ustawa niniejsza mocy obowiązującej nabyła.

§. 2.

Interes, z powodu którego następuje osądzenie, sędzia karny ma unieważnić.

Orzekając o skutkach prawnych, stąd wynikających, będzie miał i o to staranie, ażeby dającemu kredyt, za szkody, które ponosi przez to, że kredytowanych wartości nieużywał, danem było słuszne wynagrodzenie, stosunkom odpowiednie, aby tenże, stosownie do tego co się mu należy, zatrzymał pokrycie pierwszej dane, a w szczególności, aby prawo zastawu, służące mu z tytułu pierwotnej wierzytelności, także gdy jest zahipotekowane, ręczyło za przyznane mu wynagrodzenie.

Jeżeli wyniki postępowania karnego niewystarczają aby można orzec o skutkach prawnych unieważnienia interesu, natenczas. pozostawiając istniejące pokrycia nienaruszonymi, odeśle na drogę cywilną, która w takim przypadku otwarta jest tak stronie prywatnej, jak i oskarżonemu.

§. 3.

W razie odesłania na drogę cywilną, jakoteż wtedy, gdy strona prywatna, na zasadzie §. 372 ustawy o postępowaniu karnem, udaje się na drogę cywilną, sędzia cywilny rozstrzygnąć ma co do skutków prawnych unieważnienia interesu również podług zasad wskazanych w §. 2, ustęp 2.

W przypadkach takich właściwym jest dla obu stron ten sąd cywilny w miejscu orzekającego sądu karnego, który sprawuje sądownictwo w sprawach spornych tego rodzaju.

§. 4.

Jeżeli ściganie i skazanie przez sędziego karnego nawet na drodze skargi pomocniczej niemoże nastąpić z innego powodu a nie dla braku istoty czynu lub dla niedostateczności poszlaków, natenczas sędzia cywilny, jeżeli w sprawach spornych jest stwierdzone że okoliczności §. 1 zachodzą, sam unieważnić ma interes, a rozstrzygając co do skutków prawnych, postąpić podług zasad wskazanych w §. 2, ustęp 2.

§. 5.

Na wezwanie sądu karnego, w którym sprawa karna o występki w §. 1 wzmiankowany jest w toku, sędzia cywilny wstrzymać ma każdego czasu postępowanie dotyczące się dochodzenia lub przymusowego ściągnięcia wierzytelności stanowiącej przedmiot śledztwa.

W przypadkach §. 4 sędzia cywilny rozstrzygnąć ma sam pytanie o ile przymusowe ściągnięcie wierzytelności całkiem wstrzymać, lub tylko na egzekucję aż do zabezpieczenia pozwolić należy.

§. 6.

W rozstrzygnięciach, które sędzia cywilny wydać ma według §§. 3, 4 i 5, nie jest tenże obowiązany trzymać się ustawowych prawideł dowodowych, rozstrzygnąć on ma według własnego, niczem nie krępowanego przekonania, nabytego przez sumienne zbadanie przytoczonych środków dowodowych.

§. 7.

Ustawa niniejsza nie odnosi się do interesów handlowych, w których przyjmujący kredyt uważany być ma w myśl artykułów 4, 5 i 6 kodeksu handlowego z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. u. p. z r. 1863 Nr. 1) za kupca lub na równi z kupcem.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi sprawiedliwości.
Laxenburg, dnia 19 lipca 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w.

Glaser r. w.

67.

Ustawa z dnia 19 lipca 1877.

zawierająca przepisy mające na celu położenie tamy opilstwu :

(Obowiązująca w królestwach galicyjskiem i łodomeryjskiem z wielkiem księstwem krakowskiem i w księstwie bukowieńskiem.)

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Kto w gospodach lub szynkowniach, na gościńcu lub w jakichkolwiek miejscach publicznych, oczywiście pijany, tak że wywołuje zgorszenie, pokazuje się, tudzież, kto w miejscach takich drugiego rozmyślnie upaja, karany będzie aresztem aż do jednego miesiąca lub grzywnami aż do 50 złotych.

Tejże samej karze ulegają utrzymujący gospody i szynkownie tudzież ich pełnomocnicy, gdy gościom już pijanym lub, z zastrzeżeniem istotnej potrzeby, oczywiście niedorośłym, przybywającym bez towarzystwa osób starszych, napoje wyskokowe, wydają, lub wydawać pozwalają.

§. 2.

Należytość za napoje wyskokowe, w gospodach i szynkowniach gościom wydane, nie mogą być zaskarżone, jeżeli dłużnik, przyjmując napój, nie był jeszcze uścił się z dawniejszego długu takiegoż rodzaju, należącego się temu samemu wierzycielowi.

Należytości takie nie mogą też być potrącane z innych wierzytelności dłużnika.

§. 3.

Umowy względem zastawu i poręczenia, zawarte w celu zapewnienia należytości, które na mocy powyższego paragrafu nie mogą być zaskarżone, są nieważne.

§. 4.

Przepisy §§. 2 i 3 ustawy niniejszej nie stósują się do należytości od osób zamiejscowych, którym w gospodach dano gościnę.

§. 5.

Kto usiłuje obejść przepis §§-fów 2 i 3 ustawy niniejszej zapomocą aktu pozornego lub tym sposobem, że każe sobie wydać dokument, w szczególności zaś deklaracją wekslową, karany będzie aresztem od jednego tygodnia aż do dwóch miesięcy lub grzywnami aż do 200 złotych.

§. 6.

Kto w przeciągu roku ukarany będzie za opilstwo trzy razy, temu władza administracyjna powiatowa wzbronić może na rok jeden uczęszczania do gospód lub szynkowni w miejscu zamieszkania i najbliższej okolicy.

Przekroczenie tego zakazu karane będzie aresztem aż do jednego miesiąca lub grzywnami aż do 50 złotych.

§. 7.

Utrzymującym gospody lub szynkownie, kilkakrotnie a bezskutecznie karany za przekroczenia w drugim ustępie §-fu 1-go i w §-fie 5-ym namienione, władza administracyjna powiatowa odebrać może upoważnienie do utrzymywania gospód lub szynkowni na czas oznaczony lub na zawsze.

§. 8.

Osnowa ustawy niniejszej ogłoszona będzie w gminach kraju w sposób pospolicie używany.

We wszystkich gospodach i szynkowniach przybita być ma takowa w miejscu w oczy wpadającym, każdemu dostępnem, w językach krajowych i utrzymywana tak, aby była czytelna. Za przekroczenie tego przepisu utrzymujący lokal karany będzie grzywnami aż do 50 złotych.

§. 9.

Dochodzenie i karanie przekroczeń, w ustawie niniejszej wymienionych, należy do sądów powiatowych.

§. 10.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i handlu.

Laxenburg, dnia 19 lipca 1877.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. Lasser r. w. Glaser r. w. Chlumecky r. w.